

דברי הימים

חדשות העבר

(788 B.C.E.)

גיליון 25

ירושלים, כ"ז באייר ב' קע"ב ליצירה

בעקבות מאסרו של הנביא :

סכסוך חריף בין צדקיהו והשרים

לאור לפידים ובאווירת מועקה ביקר המלך צדקיהו אצל ירמיהו

בזמננו הלילה נשמע קולו של הנביא המסונן, אך את המילים קשה היה לתפוש, פרט לחזרה המתמדת על הוועקה "אוי!"

בית המלך. בקשר למאסרו של ירמיהו התקיימה מה בשעות הצהריות ישיבה סוערת בארמון המלך צדקיהו, והמלך הטיח בפני השרים על אשר הת-עללו בנביא הישיש

במקום השרים ענה הנביא הנזיר בן עזור, הוא ירמיהו הראשי של ירמיהו בין נביאי ירושלים.

המלך ירד לכלאו של הנביא

עם ראשית המשמרת השנייה הר-מיעה לפתע פתאום בחצר המסורה פמליית המלך. המלך צדקיהו להוציא את כל איש מן החצר ולהביא את יר-מיהו, אולם הנביא טרם לצאת מתאו-ו.

המלך הודה בכך שירמיהו מית-את העם וגר המרד ומרפה את יד-הם, אך עמו על כך שאיש אלהים הוא והשעה היא תמורה מאי-יש למנוע את הפקודותיו בפני העם, אך לא לטול את נפשו כי צדק האיש וכאמרתו יבא את אשר יבא.

על מה דברו הנביא והמלך :

צדקיהו פוסח על שתי הסעיפים

במבוכה נפשית עצומה מאז שובו מהביקור הפת-אומי שערך בחצר המט-רה אצל ירמיהו הכלוא.

— מאת כתבתנו בחצר המלך — מפני חוגים המקורבים למלך נמטר שהמלך שר-י

הפגנה סוערת ברחובות תל-אביב

דורשים את שחרורו של יהויכין

ניפור מבוכה נשתררה בקרב המשטרה הבכילית למראה הפגנת חמשת

תלמידי תורה שהתקבצו ליד בית המדרש הגדול, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

תלמידי תורה הם תלמידי תורה, ודורשים את שחרורו של יהויכין.

הנביא ירמיהו נאסר

הואשם בנסיון ליפול אל הכשדים. – הוכה והושלך לבור טיט. – הועבר בפקודת המלך צדקיהו אל חצר המטרה

ירמיהו הנביא

ירמיהו הנביא הופיע תגור שק ויחף בלחית מוכיחו ברוך בן גריה, בשער הצפוני של מדרג הגנאל, וביקש לצאת את העיר.

ירושלים. אתמול עם שחר עצר משמר העיר את ירמיהו הנביא בשעת נסיונו לעזוב את העיר. הממונה על השערים, יראה בן שלמיה, האשים את ירמיהו בבגידה – שכן רצה הנביא, לדעתו, ליפול אל הכשדים. טענותיו של ירמיהו שהוא הולך לענתות, לא הועילו והוא הוטל לבור טיט. אולם בפקודת המלך הוצא הנביא מהבור והועבר לחצר המטרה.

הכשדים מעל העיר, לאחר שכל הצבא של נבוכדנאצר יצא לערוך מלחמה בצבא מצרים בראשותו של פרעה חפרע – לא יצאו את ירושלים אלא מאות אחדות של אנשים אשר קיבלו רשות לכך או אשר נשלחו באופן גורל לא הוכרז, גורל המערכה בין מצרים ובבל, הוששים אנשי יהודה מכל ערי השדה לחזור לבתיהם, בעוד הצעירים מוחזקים בעיר למקרה של חירוש המצור.

נביא שקר אתה ובוגד יי-השומר הממונה על שער בנימין-כבר עמד לפתח את השער, אם מיראת הכבוד לנבי הנביא אם מתר-טר סבה לעכב את הישיש מלצאת את העיר, אך לפתע הופיע על התר-מה יראה בן שלמיה, ראש משמר-החומות והשערים, שערך את סיון-הבוקר שלה למראה ירמיהו לפני-השער פרץ בצעקה: "עצור!"

לאחר דרתו התחננה עם בני-לחיתו המזוינים שאל את הנביא-לאן מועדות פניו, ירמיהו ענה שהוא-הולך לעיר מולדתו ענתות.

שקר אתה דוברי צעק מספר-המשמרת, אל הכשדים אתה נוטל! נביא שקר אתה ובוגד! אחרתה י-ברוך בן גריה ניסה לעצור את-החיללים שהסתערו על הנביא.

זכרו אשר היה לפסחון בן אמר-סונג נביא-קרא ברוך, אך הוא נסחב מיד מחסמוס. ירמיהו השטיף-לחבושי את שנתת יראה ועיניו-ידרו דמעות.

הנביא הוכה במטה על ראשו

מפגדל הגנאל הובל הנביא במי-על ראשו

ירמיהו בשלו :

העיר תפול ביד בבל!

הצר המטרה שעה שהועבר יר-מיהו אל חצר המטרה, עמדו שם-עשרות כוהנים וסוחרים שרצו לר-אות את בני הנביא לאשר שבועי-כבר שפטה השמועה כי הוא מת-פני ירמיהו לבנים היו כפני מת-השומע הברבים:

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

מכה בן מכה

גריה בן פסחור, אשר היה בין השרים שדנו את ירמיהו להשליכו לבור טיט, ואשר העו-למכות את הנביא, הוא בנו של-פסחור בן אמר, שהיה נציג-בבית ה' בימי יהויקים ואשר-הטיל את ירמיהו לראשונה אל-המכסה, לאחר שהכה אותו על-לחיו.

ירמיהו נבא אז למותו הקרוב של פסחור, שפחור הוגלה בבלה ושמ מת כעבור שנתיים. בנו-הגדול גריה הצליח להסתתר-מעניי הכשדים והיה בין ראשי-המסתתרים למיר. עתה מצא שעת-כושד לנקום את נקמת אביו-מיר ירמיהו.

הודעת יואש, מפקד לכיש-קרית יצרים פנויה, עוקה – לא

לכיש, מפקדה של לכיש הממורה על כל החור הנביא דרומית מער-בית לירושלים עד השפלה קיבל-ידיעות שצבא נבוכדנאצר בניסיונו-יצא כבר את קרית יצרים, אך-בעוקה כנראה עוד עומד חיל המצב-הבבלי שכן לא הגיעו משם סימני-האיתות שנקבעו.

לקרית יצרים נשלחו מפקדי הצבא-שמעיהו וסמכיהו, אך הם יצאו-לירושלים למסור, כנראה, למלך דן-וחשבונו בעליה על מצב המצור, וזה נוסח ההודעה שקיבל יואש-מקרית יצרים, כותב על כו:

ישמע ה' את דונו עת כיש-שמעת טב עת ככל אשר שלח אדני-כן, עשה עבדך כחבתי על חילת ככל-אשר שלח אדני. אלי, וכי שלח א-דני, של דבר בית הורד איז שם א-דום וסמכיהו לשחן, ששמיהו ו-יעליו העירח ועבדך אדן-ישחן שחן איהו.

כי אם בחסותה בבר-ודע כי אל. שפאת לכיש, ש-זו שטרם ככל האמת אשר נשע-אדני, כי זה נראה את ש-

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

פרעה חפרע

שלטו. מאחורי חומות בצורת כתר-מיר ירושלים נולד לעמד שנים-רבות כאשר עומדת צור, אך לא-בשה קרב.

בזמננו הלילה נשמע קולו של הנביא המסונן, אך את המילים קשה היה לתפוש, פרט לחזרה המתמדת על הוועקה "אוי!"

המלך ירד לכלאו של הנביא

עם ראשית המשמרת השנייה הר-מיעה לפתע פתאום בחצר המסורה פמליית המלך. המלך צדקיהו להוציא את כל איש מן החצר ולהביא את יר-מיהו, אולם הנביא טרם לצאת מתאו-ו.

המלך הודה בכך שירמיהו מית-את העם וגר המרד ומרפה את יד-הם, אך עמו על כך שאיש אלהים הוא והשעה היא תמורה מאי-יש למנוע את הפקודותיו בפני העם, אך לא לטול את נפשו כי צדק האיש וכאמרתו יבא את אשר יבא.

המלך הודה בכך שירמיהו מית-את העם וגר המרד ומרפה את יד-הם, אך עמו על כך שאיש אלהים הוא והשעה היא תמורה מאי-יש למנוע את הפקודותיו בפני העם, אך לא לטול את נפשו כי צדק האיש וכאמרתו יבא את אשר יבא.

המלך הודה בכך שירמיהו מית-את העם וגר המרד ומרפה את יד-הם, אך עמו על כך שאיש אלהים הוא והשעה היא תמורה מאי-יש למנוע את הפקודותיו בפני העם, אך לא לטול את נפשו כי צדק האיש וכאמרתו יבא את אשר יבא.

המלך הודה בכך שירמיהו מית-את העם וגר המרד ומרפה את יד-הם, אך עמו על כך שאיש אלהים הוא והשעה היא תמורה מאי-יש למנוע את הפקודותיו בפני העם, אך לא לטול את נפשו כי צדק האיש וכאמרתו יבא את אשר יבא.

המלך הודה בכך שירמיהו מית-את העם וגר המרד ומרפה את יד-הם, אך עמו על כך שאיש אלהים הוא והשעה היא תמורה מאי-יש למנוע את הפקודותיו בפני העם, אך לא לטול את נפשו כי צדק האיש וכאמרתו יבא את אשר יבא.

המלך הודה בכך שירמיהו מית-את העם וגר המרד ומרפה את יד-הם, אך עמו על כך שאיש אלהים הוא והשעה היא תמורה מאי-יש למנוע את הפקודותיו בפני העם, אך לא לטול את נפשו כי צדק האיש וכאמרתו יבא את אשר יבא.

ירמיהו הנביא הופיע תגור שק ויחף בלחית מוכיחו ברוך בן גריה, בשער הצפוני של מדרג הגנאל, וביקש לצאת את העיר.

הכשדים מעל העיר, לאחר שכל הצבא של נבוכדנאצר יצא לערוך מלחמה בצבא מצרים בראשותו של פרעה חפרע – לא יצאו את ירושלים אלא מאות אחדות של אנשים אשר קיבלו רשות לכך או אשר נשלחו באופן גורל לא הוכרז, גורל המערכה בין מצרים ובבל, הוששים אנשי יהודה מכל ערי השדה לחזור לבתיהם, בעוד הצעירים מוחזקים בעיר למקרה של חירוש המצור.

נביא שקר אתה ובוגד יי-השומר הממונה על שער בנימין-כבר עמד לפתח את השער, אם מיראת הכבוד לנבי הנביא אם מתר-טר סבה לעכב את הישיש מלצאת את העיר, אך לפתע הופיע על התר-מה יראה בן שלמיה, ראש משמר-החומות והשערים, שערך את סיון-הבוקר שלה למראה ירמיהו לפני-השער פרץ בצעקה: "עצור!"

לאחר דרתו התחננה עם בני-לחיתו המזוינים שאל את הנביא-לאן מועדות פניו, ירמיהו ענה שהוא-הולך לעיר מולדתו ענתות.

שקר אתה דוברי צעק מספר-המשמרת, אל הכשדים אתה נוטל! נביא שקר אתה ובוגד! אחרתה י-ברוך בן גריה ניסה לעצור את-החיללים שהסתערו על הנביא.

זכרו אשר היה לפסחון בן אמר-סונג נביא-קרא ברוך, אך הוא נסחב מיד מחסמוס. ירמיהו השטיף-לחבושי את שנתת יראה ועיניו-ידרו דמעות.

הנביא הוכה במטה על ראשו

מפגדל הגנאל הובל הנביא במי-על ראשו

ירמיהו בשלו :

העיר תפול ביד בבל!

הצר המטרה שעה שהועבר יר-מיהו אל חצר המטרה, עמדו שם-עשרות כוהנים וסוחרים שרצו לר-אות את בני הנביא לאשר שבועי-כבר שפטה השמועה כי הוא מת-פני ירמיהו לבנים היו כפני מת-השומע הברבים:

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

הנביא אהר מרפה את ידי העם בבלתמה, לא את שלום העיר אתה-דורש כי אם את רעתה! ירמיהו לא ענה עוד.

שעה קלה ניצב היה הנביא מול-סה לעל את ההצעה המצוית, כי-לסוחרים גורע שצדקיהו אינו גר-מאז גלות יהויכין, אבדו ליהודה-מיטב המספרים הצבאיים, וגרע-מכן: לא נותרו חרשי ברזל וכמעט-שאין גשק התקפה בידי החיללים-הכשדי.

גברת הממלכות - בירת העולם

פוענח כתב-ספרים של הנביא ירמיהו מלא את משמשת מפתח להבנת מכתבו של הנביא אל גולי בבל

שני שליחים שפדו את אמהל לבאת את ירושלים בדרכם בבלה נעצרו שעתים לאחר מאסר הנביא כחשודים להיות שליחים של ירמיהו אל ראשי מלכת השלום בבבל או אף אל נבוכדנאצר עצמו.

חיפוש שנערך אצלם גמאור פשרות אגרות מאת בני המשפחות אל הגולים אולם המהמשים לא שמו לב אליהם בטוהו של דבר נתגלתה איננה כתובה ככתב יד של ברוך בן נריה, אולם האגרות היתה כתיב שבו טורי העורה כדו להבין בלשון האגרות - ולשוא.

רק בשעה מאוחרת נתגורר את הסופרים למקרא המלה ששע - הוא נזכר שבאחת הנבואות שבכל מה הנביא ירמיהו את השם מלך השם, ובשאל למי הכתובה אמר: הוא מלך בבל.

הסופר השגון מצא עד מהרה שמינו, בבלי באותיות "ששק" בא ללכת על יד המכתב סדר האותיות על פי א"ת ב"ש, כלומר, האותיות מתחלפות ביניהן בסדר ההפוך, אות א' ראשונה ב"ש-א"י, ב"ש-א"ת, וכן משמשת האות ש' במקום האות ב' האות כ' במקום האות ל'.

סבורים שכל המכתב כתוב בכתב סגור. זה בלשון סופרים פוענח ספרים לגלות את תוכנו.

שפוענח מתהלכות כי במכתב נמארה הנביא על מפתח הסופית של בבל, אלא שדבר זה לא ברור יתרחש. מכל מקום הוא בא לעודד את הגולים ליתר עז את למנוע אותם מלהתמרד כעם זמן.

אם כן הדבר מוכן משום מה שה' חש הנביא בלשון סגורים, שהרי עד כה נמסרים בלשון מלך בבל בהעדר רבה לגולי הירושלמים.

מה נשמע בתל-אביב?

נזרד ידועות מאת כתבו הנביא בבלה השתדדה בביתו של הנביא בן מנחם כאשר בשבת האחרונה והספרו למפע לובש-מדים בבליים והומינו את תגיה לנטוע אתם מיד בבלה.

לאחר עבור הבהלה נתברר שהפעם לא לרעה נחמנו שליחי צהר המלוכה, כי אם לכבוד. שנתגיה בקי הוא בכל תורת הצפירים למיניה, וכי בגנו בירושלים גדול מאתיים שבועים ושבועים מימים רבך שו זה נלקח עם השלל, אך רובן של הצפירים מתו באשר לא היה איש שידע לטפל בהן.

כעת הגיעה הקרינה לאוני גבר כדנאצר על מנדל המפרים הירדן שלמי המתחם לשלמה המלך שידע לשוקל-כלי, ומלך בבל ציפה להביא לפניו את האיש.

תגיה טרם לנטוע על שליחי המלך מתמת קדושת השבת הריצים נשארו בתל-אביב עד למחרת היום ולקחוהו כבדור מלכים בבבלה.

הגיעו לשם נתמנה על כל צפירי המלך, גם כל משפחתו הורשתה להשתקע בבבל בביתן מפואר שבין המלך.

יהודי תל-אביב ממנה על הצפירים

נזרד ידועות מאת כתבו הנביא בבלה השתדדה בביתו של הנביא בן מנחם כאשר בשבת האחרונה והספרו למפע לובש-מדים בבליים והומינו את תגיה לנטוע אתם מיד בבלה.

לאחר עבור הבהלה נתברר שהפעם לא לרעה נחמנו שליחי צהר המלוכה, כי אם לכבוד. שנתגיה בקי הוא בכל תורת הצפירים למיניה, וכי בגנו בירושלים גדול מאתיים שבועים ושבועים מימים רבך שו זה נלקח עם השלל, אך רובן של הצפירים מתו באשר לא היה איש שידע לטפל בהן.

כעת הגיעה הקרינה לאוני גבר כדנאצר על מנדל המפרים הירדן שלמי המתחם לשלמה המלך שידע לשוקל-כלי, ומלך בבל ציפה להביא לפניו את האיש.

תגיה טרם לנטוע על שליחי המלך מתמת קדושת השבת הריצים נשארו בתל-אביב עד למחרת היום ולקחוהו כבדור מלכים בבבלה.

הגיעו לשם נתמנה על כל צפירי המלך, גם כל משפחתו הורשתה להשתקע בבבל בביתן מפואר שבין המלך.

פגישה נרגשת עם נדחי ישראל

תל-אביב: התרגשה ההודעות ועד זרוב כשנודע ששליש האנשים הורים שהגיעו לפני שבוע וישבו אילו מסגרים יום לילה בביתו של יחזקאל הנביא הם שליחי גולת שומרון הגידתה בארץ עילם.

הגיעו הידיעה לשם על גולת יהויכין נתגלתה הדעות: היו שראו בזה אות לקיחה של אומת ישראל כולה ולכן לא נותר עוד אלא להמשיך בתהליך ההתבוללות בקרב העמים בהם הם יושבים, אך היו שראו בזה אות לאחדות הגולת של יהודה וישראל.

רובם של גולי שומרון אשר בעולם התמורו למחזיקים ואף נס' מעין, אך מינוע עדיין שומר אמונים לזכר אבותיו ומצפה לשעת כושר לחזור למולדת. מינוע זה ישיג את השליחים שמצאו את זרובם עד מהרה לביתו של יחזקאל.

נודע שבמבואהעם הקרוב ישיבע הנביא נאום נגמלה וחקקה על שני חלקי האומה שנקרעו ונתחלקו זה מזה.

מקומה המצויין של בבל גרם לכך, שכבר בזמנים קדומים מאד היתה מרכז מסחרי לשירות ממערב, מדרום ומצפון, וגם שירות מדרום ראו בה מקומותיהם נח, אולם בחשיבן זה הרבה הכיר לראשונה רק חסר רבי, שהמכה לכירתו.

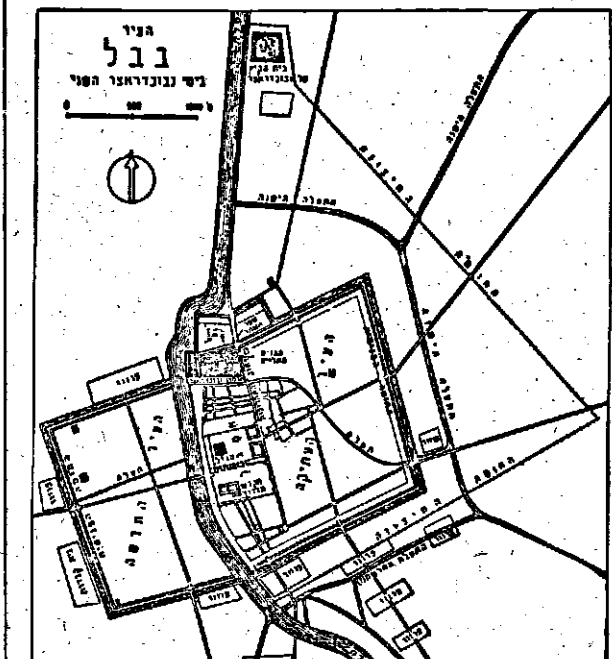
השומרים קראו קאדינגראקין והיוו - שער האלהים, האכרים תרמו שם זה לזאתם בשמרים על משפחות, והתקבל באבאילי, ובשוננו הפך השם בקיצור ל"בבלי".

העיר מוקפת שתי חומות חקוקה מאד, ובשתיהן השקיף נבוכדנאצר עבודה רבה היתה התיוגית נקראת בשם ימישיבל, והשמיית - אימנד בל, היתה המדולה בניה למעשה משתי "קליפות", ובניהן מיליו אמה, המרוקב בין שתי הדג' נתו הוא 40 רגל; משני דג' המילוי נבנו לשכות מקורות, ובינין הן עוברת דרך, והרבה עד כדי מעבר מרכבה הרחומה לרכיבית סו-כיה.

מקומה המצויין של בבל גרם לכך, שכבר בזמנים קדומים מאד היתה מרכז מסחרי לשירות ממערב, מדרום ומצפון, וגם שירות מדרום ראו בה מקומותיהם נח, אולם בחשיבן זה הרבה הכיר לראשונה רק חסר רבי, שהמכה לכירתו.

השומרים קראו קאדינגראקין והיוו - שער האלהים, האכרים תרמו שם זה לזאתם בשמרים על משפחות, והתקבל באבאילי, ובשוננו הפך השם בקיצור ל"בבלי".

העיר מוקפת שתי חומות חקוקה מאד, ובשתיהן השקיף נבוכדנאצר עבודה רבה היתה התיוגית נקראת בשם ימישיבל, והשמיית - אימנד בל, היתה המדולה בניה למעשה משתי "קליפות", ובניהן מיליו אמה, המרוקב בין שתי הדג' נתו הוא 40 רגל; משני דג' המילוי נבנו לשכות מקורות, ובינין הן עוברת דרך, והרבה עד כדי מעבר מרכבה הרחומה לרכיבית סו-כיה.

מפת ירושלים המציינת את מקומה של בבל, הנבואה של הנביא ירמיהו.

סיים ליתר בתחון נפתרה מעין לגי-מיסרבל תעלומים עמוקה, ודברו היה כוסו בלבנים.

ביצורים אלה מקישים את העיר בבל, שצורת רבוע לה. העיר הישנה ובה הבנייה החשובים ביותר, מש' רערת בצורת משולש נטוי ממזרח לפרת; טורר הנש מעברו השני של תהר, משלים את דמות העיר לרובע.

את שני חלקי העיר מקשר גשר איתן שארכו - כ-250 אמה, המרש' תת על אומנות לבנים-שורפות דמויות-סירה המושקעות בנהר. אומ' גות אלו מקושרות ע"י גשרי עץ, למיניהן, וכי בגנו בירושלים גדול מאתיים שבועים ושבועים מימים רבך שו זה נלקח עם השלל, אך רובן של הצפירים מתו באשר לא היה איש שידע לטפל בהן.

כעת הגיעה הקרינה לאוני גבר כדנאצר על מנדל המפרים הירדן שלמי המתחם לשלמה המלך שידע לשוקל-כלי, ומלך בבל ציפה להביא לפניו את האיש.

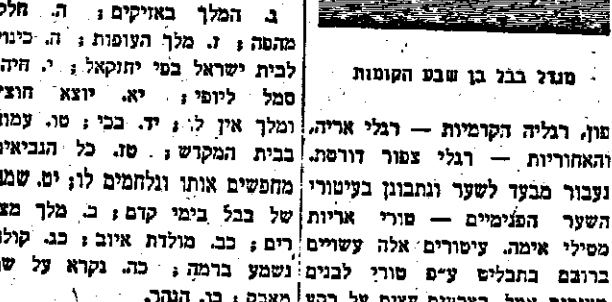
תגיה טרם לנטוע על שליחי המלך מתמת קדושת השבת הריצים נשארו בתל-אביב עד למחרת היום ולקחוהו כבדור מלכים בבבלה.

הגיעו לשם נתמנה על כל צפירי המלך, גם כל משפחתו הורשתה להשתקע בבבל בביתן מפואר שבין המלך.

השבץ "מדד באזיקים"

מאונך: א. ארץ זרה; ב. בבל בלשון הספרים של ירמיהו; ד. קול צוה; ה. הגר של דמותו שוכנת תל-אביב; ס. מקום סמנה הראשי של נבוכדנאצר; י. לבו עם ירמיהו ודיו עם השירים; י"ב. רע איוב; י"ג. נבא על מלכת גינהה או לא זכה לראר; י"ד. אבי משפחת גיורים; י"ה. מלכת הסתר הימי; י"ו. נביא שקר בעיני ירמיהו; י"ז. אמן של שתי הנבות הנ, הב; י"ח. כהן יום שמה; י"ט. בלי פירענה.

מאונך: א. המלך באזיקים; ה. תל-אביב; ז. מלך העומות; ח. ה. כינוי מלכת ישראל בפי יחזקאל; י. היה סמל ליופי; י"א. יוצא חוצץ ומלך אין לו; י"ב. בבל; י"ג. עמוד בבית המקדש; י"ד. כל הנביאים מחפשים אותו ולחמלים לו; י"ה. שמה של בבל בימי קדם; י"ו. כל מצד של בבל בימי איוב; י"ז. בבל קולה ברובם בחבלים ע"י טורי לבנים משפוח אמן, בצבעים צפים על רקע מאבק; י"ח. הנהר.

מגדל בבל בו שבע הקומות

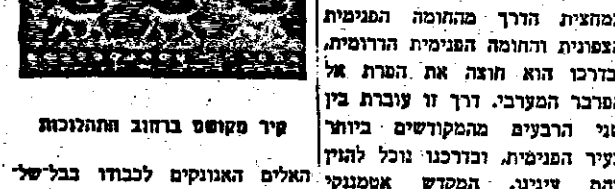
בבל - עיר קדומים. אך מי שראה אותה עוד לפני מחצית יובל לא יכירנה. רק שלשים שנה עברו מאז חרבה ניגוה העטורה ואין עוד מי שיזכרנה, וכל זוכרה ירכין ראש בפני הודה והדרה של בבל העולה עליה. נבוכד-נאצר האדיר הוא זה אשר הפכה תוך זמן קצר ובעזרת רבבות פועלי-כפייה ליפה בערי העולם.

חבר מערכת, דברי הימים אשר הוגלה עם גלות יהויכין, הצליח הודות לכשרונותיו העתונאיים להבקיע לו דרך גם לעתונות הבבלית והוא נחשב שם לגדול המומחים לכל ענייני המערב. בזכות זו ניתן לו לנוע בכל רחבי בבל. כתבה זו היא ראשונה בסיד-רת כתבות בהן נכיר על פי עדות ראייה את הארץ ואת העם.

מכתב ראשון מוקדש לעיר עצמה.

מסמל לקבוצת הארמנות מרויכין תחום הקודש מוקף החומה. שאמר כו מנדוק מגדל בבל. נשאה נא רגע קט ונתבונן בבתי-המגורים בניגוד גמור לארמנות הנשאלים, הב' ודשים מתכות יקרות, עצי יקר ושכיות חמדה, המתנוצצים בשלל צבעיהם - מציג בית המגורים הבבלי הסמוסי חזית פוח מוחמתם אולם בתים אלה הם נזחים מאד, מרכיבם בעלי שתיים שלש קומות, והעשירים בנוים גם בתים בעלי ארבע קומות. חצר גדולה במרכז הבית, חדר המשכב בקומה העליונה, ולמטה - חורי המגורים, המק' דשהיכילי ומרתף הקבורה. הבתים בנויים מלבנים, ובנותיהם השפוחים נשענים על קירות עץ. בבתי העשיריים נזכר כי הבגדים הבבליים יוד' עם את סוד הקמור, הקשת יחפשו המהדרים, החוששים מפני שקיעת יסודות האדמה הרטובה, בנינם את בתיהם על משחלבים איתן.

הנהגה הגענו אל כביש-העיר העיקר, רי, העובר ממזרח למערב, בערך במחצית הדרך מהחומה הפנימית הפנימית החומה הפנימית הרווימת, ובזרוב הוא חוצה את המרת אל המרכז המערבי. דרך זו עוברת בין שני הרבעים המקודשים ביותר בעיר הפנימית, ובזרוב נזכר להגין בהם עניינו, המקדש אסמנטי.

עיר מקודש ברוחו התהלוכות

האלים האנוניים לכבודו בבבל-לפי מעלה ובה אסגיליה ומסל, לפי נמוכה האות בה מדרון את בבל הארצית, אך איש ישראל יביס בבתי צנוק על המארות, זה וכוכר את הרת מגדל-בבל המקורי ע"י החתים ליד המגדל נמצא תהום-הקודש של היל מדרון העקרי - האספליה, שהנו כיערת בנינים נהבית ומסר עפת מאד. קירות האספליה - עצי לבנון, מקושטים בזהב, שיש ואבני יקר. מדרום מרח לאספליה נראה מקדש אגורטה, שהחלק בבנינו עוד בימי נבופלאצר, ומעט לצמנו - משכנותיהם ומשרדיהם של פקידים הממשלה, אנו ממשכים בכביש הראשי עד הגיענו אל המרת, ידר תד מרופות שכבות לבנים שרופות ומשומות בכוסר, ותומה קלה בניה מלל בבל המפורסם לפנינו ויזורה צופמה, כאלו שבעה מגדלים נבנו האחו על השני, גרם מעלות חיצוניות החשובים בבבל, גברת ממלכות.

העיתות נאמנות

ספר משרת תורה

שמואל

בימי המלך יאשה

מועקע בידי הסופרים מבית שפן

ירמיהו הנביא קונה אדמה - במח בו זקנה גם אתה חלקות אדמה משוחחות בכל סכיבות ירושלים למכירה בזיל הזול לרגל ירידה מצרימה

מה בשוק העליון לזבדיה בן-שטעני (איש סודם של שרי יהודה)

נודע כי הוחל בהכנות לבכות את התמוה, מצד שני קורא הנביא ירמיהו לשאת נהי ומספד על ירו-שלים, והוא מבקש אמהות בישראל ללמד בנותיהן בכי על כן הקדשנו את פנתנו היום לבעיה: כיצד לבכות ולקונן. תוחרז אמנות המקוננות בישראל!

- א. הלבוש
1. קחי ברשק, באורך מידת גופן (פעמיים) מהכתף ועד לקיסוליים, וברוחב המותניים. קפלי אותו לשניים - וברוחב הפרי הכד בשני הצדדים ולמעלה, אך שאזורי פתח לצוואר תרוקנותיך.
  2. שמלה זו נלבשת על הגוף עצמו, ללא כבוש אחר מתחתיו, תגוררתחלי: עשירה מסיבים צבים שוורים, קשורה היטב והרוקנה הגלים - יחסות.
  3. אין לענוד כל תכשיט שהוא.
  4. שער הראש - בואת יש הבל להבדיל בין המקוננות למת ולתמות. נחמה - שערך, והעוסטונה הראש בצעיף אפרו, מבר מרששת נחמה - שערך הארוך - טורע.
  5. להשמיר במשחה את המימם.

- ב. וכה תבואי אל האבל
1. בדרך, בלכתך אל המקום המיועד, בו תערך הקינה, עסי עליון שדך גדול, אשר יכסה את ראשך, מתחזיפניך, וכל גופך.
  2. בלכתך, לא תמני בבטן - ימינה או שמאלה אלא תאחזי ישר דרכך, בבואך לביה, הכנסי ישר, ללא דברי שלום והסבר ושמת טנד פיד לחוד המיחור לנשים, אשר לא יבוא גבר לנחמך.
  3. באחוזי חרד עליו להתכנס כמינה, על המחצלת המיועדת למקוננות ולא תדברי ולא תשוחחי דבר עד המחלת הסכס.
  4. כיצד תחשיבים: בשינה האחת - מחצלת מקוננות, במינה שפמלה למנונות מחצלת קטנה ומסכיבה שרופרפים וכסאותיכר, על המז' לאות, כרים שרופרפים המסודרים סביב ליד הקירות הסכנה האבלות האורחות המחומות, אשה אשה לפי חזוטה וגודל כבודיה.

ג. וככה מקוננים

מונה החליל בגינה תירשית, עוצובה מלחה בצלילי הגבל (או צוב), הגינה נמשכת דקות מספר ולפתע תאומ, לפי זו מאת המנצחת על הסכס, נמסקת הגינה ותוך הרמפה שהרשלה בחדר, מסירות המקוננות את המינים מעליהן, ובצעיףת הוי גדולה הן קופצות על רגליהן, כשדיקן נשאות לשמים.

לאחר הצעקה הזאת שוב דממה עמוקה (של שנתק) ולאחר תהומה מורצים כל התופים ברעם אדיר והגבל העצוב והצלילים מצטרפים ברעש גדול. אורה שעה יוצאות המקוננות במעגל לאמצע החדר תוך קריאת "שיר מקוננות", הליכתן - קפיציה, מעודדת ע"י ריקנות רגל חזוקת משמורן לקרוא עמקיים את השיר, שוב - דומיה, הס סתאומי, בו נשארות המקוננות כמאובנות במקומן.

הדומיה נמשכת עד למחן אות וצו מאת המנצחת על הסכס. בהתנו הנה מתחיל המחול:

הקינה מסתיימת, כשהמנצחת על הסכס גונתת אות למנונים, כולם משתקפים, רק התוף מרצים בעוק ובקצב המהיר ביותר, אשר לקולו מסתר בבות המקוננות, לא אחת סביב עצמה במהירות מסחררת, אשר כוספה הן גופלות על הארץ.

הס גדול בחדר, המקוננות וחלות עד למחצלת שלהן, עליה צוננות והנפש ומתעששות בסדינים, עד שקבוצת המחולות נחה, נישאת חברה מאר ות קבוצה המקוננות נאום קינה והספד.

ד. עם סיום הקינה

שמתו הסכס והקינה, מתקפצות שוב המקוננות בסדינים ויוצאות ארש את הבית אין לעשות את הסדורים המסתיימים בימי האבל, רק כעבור שלשה ימים תבוא המנצחת על הסכס לבכות את השכר עבדו כל היום, והיא תחלקו ביניהן.

סוף דבר, בהתגמנות זו, ברצוני להזכיר את גודל כבודן וחשיבותן של הנשים הממלאות את תפקיד המנצחה, הן הן אשר מכינות את המקוננות לסכס ונותנות את הסכס, לביצוע הסכס והרשות ביזן (נרק) ביזן להביא שוני או ביוח במסורת של "סכס הקינה".

גולי בבל בטוחים בשיבתם המהירה

"משוגע איש-הרוח" - מכריז שמעיה הנחלמי נגד יחזקאל

דמיונותיו השגיגיים, שגא ישגא יחזקאל - טוען שמעיה - את כל בית ישראל. אין האבה ואין רחמים בלבו. וחולה האיש, חולה ברוחו על כן יראה מראות אשר לא יראם אדם וחי.

ניסוח: בתל-אביב הסמוכה לסאן פרנצו תגרות ידעו בין קבוצת ערביים בראשותו של הנביא שמעיה הנחלמי אשר רצתה להתפזר לביתו של יחזקאל הנביא ולהכותו נפש על גבא, לתורבן ירושלים, ובין קבוצת זקנים מן המתנחלים יותר שהסמוך את דלת הבית בפני המתפרצים.

שמעיה הנחלמי גאם נאום נלהב באוני ההמון שהתקהל סביב לבית ובשר להם את נאולתם הקרובה. אלא שמענו אל דברי ידמיהו הענותיו אשר אמר להם: בנו בתים ונסעו כרומם בבבל. שמענו יברו גולי ירושלים: מקלכם ביריכם ותחמיליכם על גביכם. כן תעמדו כיום הזה כי ישועה קרובה אמר ה'. ומלככם יהויכין ימלוך עליכם בציון, כי ברגה תשובו, כי הקץ הקץ על בבל השודדה.

בהמשך דבריו עשה שמעיה לנעץ ולקלס את כל המעשים אשר עשה "משוגע זה ואיש התענועים" יחד קאל בן בוזי.

לדברי שמעיה יצא יחזקאל לגולה לא בצו נבוכדנאצר, כי אם כסוכניו שליוו ש ידמיהו בין ליאש את לבות הגולים ששיבת ציון מהירה. הוא הוכיח באוני העם את כל המעשים הממונים אשר עשה יחזקאל, את המאכלים המלוכלכים, מאכלי פיגול אשר אכל וכן כהן תעשה ללא הדיש שמעיה, את שיתוקו ואת

היל מצרים ישוב מצרימה - העיר תשרף!

נבואה קשה הושמעה שלשום מפני ירמיהו, בהודע דבר נסיגתם הפתאומית של הכשדים מהעיר, כאשר שלח צדקיהו המלך אל הנביא את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיהו לשמוע מה עתה בפני הנביא, לאחר שבניגוד לנבואותיו עמד חפרע מלך מצרים בהבטחתו ושלה עזרה ליהודה.

המשלחת הגיעה למקום שמכנו של הנביא בביתו של גייה בן מה (אביהם של ברוך ושריה) שכיער התחתונה.

הנביא יצא אל השליחים כשהוא חגור שק, יחף ועול ברזל על צוארו.

ירושלים שמחה ועלו כל יושבי כח ואתה אבל הנביא ד' שאל יהוכל. סבלי לחכות לדבר המלך אשר בשימה קרא ירמיהו:

"איז לשכה חשאית לאיליים בהר-הבית"

הר הבית. צפניהו בן מעשיהו בהן-משונה הפקיד על בית ה', פרסם היום הודעה רשמית מטעם לשכת הכהן הגדול ובה נאמר כי אין שחר לידעיות אשר מקורן בבית יחזקאל הנביא אשר בבבל והטוענות כי בבית המקדש קיים חדר סתרים ובו איליים בדמות מפלצות שונות, חתולים עכברים, נחשים וכדומה, ובו מתקהלים בחשאי גדולי ירושלים ומקטרים להם.

מקום רבים מדי הכהנים שבעד כצע כסף מסוגילים הם למעשה זה.

הכנות לבכות את התמודד עם הסרת המצור מעל העיר היה לטו נשי השורים וכנותיהם לבשת להכנות לקראת "מות התמודד" אשר יחול בעוד שבועות ספור.

מקום רבים מדי הכהנים שבעד כצע כסף מסוגילים הם למעשה זה.

הכנות לבכות את התמודד עם הסרת המצור מעל העיר היה לטו נשי השורים וכנותיהם לבשת להכנות לקראת "מות התמודד" אשר יחול בעוד שבועות ספור.

אנרכיה באתונה

ב"חירות" דימוקרטיית על פי חוקי סולון נסתיימו במהומות אתונה התקנות המהפכניות שסולון רצה להנהיג בחוקתו לחבל אתיקה שאתונה היא בירתה, נחלו כשלוך חרוץ בנסיון הגשמתן השבוע.

זו הפעם הראשונה מאז מאה שנה לא נבחר ארכון לאתיקה ועם זאת גם לא שום פקיד אחר לתפקידי השלטון הרבים.

על גבעת פניקס בקרבת אתונה התכנסה אסיפה העם אשר כללה בעצם הראשונה גם פועלים, בעלי מלאכה וסוחרים וערבים, ואשר ציינה היתה לבחור את שליטי העם על גבעת פניקס בקרבת אתונה.

האסיפה לא הגיעו לכלל נאומים אלא אנשי האצולה בלבד. אמנם למראית עין כל אחד שמר על החוקה, אלא שהוא פרש אותה בהתאם למעמדו ופוזתו הכלכלית. בראש הראשונה ניצב את התהו"מ נות ליקורטוס, ראש מפלגת האוטר ויציה לטולן (מפלגת האפיליים וכדי לי האחרות). הוא דיבר בשם כסודות הקדומים ותורת אבות של אתונה שחוללו על ידי סולון. הוא הוכר שסולון טרם להשבע את השבועה המקובלת לכל ארכון שלא יעז ברכוש הפרטי של האזרחים, ושבין מאליו שהוא חתק את מעשה שחר ורור העברים על ידי סולון. הכמות בעיקר לאנשים ששוכרו לעבודת על איתשלום תובתיהם.

נאום של ליקורטוס צורר סערה עצומה כי חלק ניכר ממשלתפי מה זאת, אנרכיה? חרש מושג בעולם הפוליטי ביוון: "אנרכיה" פירושו בערך תהוה ובהוה מבחינה מדינית, ארץ או עיר ללא ממשל מסודר. שישו של ביטוח זה הוא ממלה ארכון. הוא מושל בעיר יחידה (בעבר היו בחורים בתש" עה ארכונסים). אג - היא מלת שלילה ביוונית. אנארכוס פיר רוסו - בלי שליט. ומכאן המושג "אנרכיה".

האסיפה התייצב מאחורי תיקוניה הנהגותיה המהפכניות והמפתחיים של סולון. מכיוון שנואשו לקבל את רשות היבור מיידי האסיפה פתחו חסידי סולון בצעקות ובהתקפות קשות בקריאות ביניים ונאומים. המצב החמיר וברור היה שהסר רק ניצוץ קל - אינה עלבון חמור מאוד הצדדים - ואי אפשר היה למנוע עוד תגרות ימים.

הניצוץ נורק. כידוע ארבעת השבטים הראשיים מיעצים כל אחד את אחר כאל עליון. אלה ארבעת האלים: זיאוס, הלן, פוסידון ואתנה. הנהגה השלי את מעובדי פוסידון איוו הערת גנאי בדיאוס והאש התלקחה.

מעתה אי אפשר היה עוד להשליט סדר. מועצת הזקנים הכריזה על סיום האסיפה, אך איש לא שמר לה לכר רוח זו. יתר על כן הזקנים נאלצו להשם להם מפלס, כי חיהם, ממש הועמדו בסכנה.

התמיכה ימים נמשכו הנסיגות להחזיר לאספה כחודשון שקט. הנאספים החלו להתפזר. אתונה שרויה באנרכיה.

קורינת מתווכת: נמל סיגאום - לאתונה

קורינת, פריאנו, שליט קורינת, סקס בתפקידו כמתווך ובורר בין אתונה ומסילינה שנמל סיגאום אשר על ההלספונס היה שייך לאתונה.

נמל זה, שהיה שייך לפני כן למסילינה, נכבש לפני עשר שנים על ידי חיל הצי האתונאי. פולית האר בין שתי המדינות נמשכו שנים ולא הביאו לני הכרעה. לפני זמן קצר מנו שני הצדדים להראגור והמסיוויה לתוך ביניהן ולהכריע בסכסוך, והוא פסק לטובת אתונה והו מקרה-הבוררות השני בו מוערכת אתונה בזמן האחרון. המקרה הראשון כרוך בסכסוך בין אתונה ומסארה ביחס לאי סאלאמיס.

נהדפה התקפת המיגארים על סאלאמיס

ימים היא הוכחה נוספת לכך שמיגארה לא השלימה עם פסקה-הבוררות של ספרטה ואף לא עם הצהרה האבאני של אתונה, אשר ביסס את בעלותה של זו על אי חשוב זה.

סאלאמיס נמצא במספרן בין אתר זה ומסארה, מותו או יותר במרוק שהה ביניהן - ושני הצדדים סבר רים שאי זו חיוני לתסורם.

שוב מעשה משונה של הנביא מתל-אביב

לאחר מעשה המדרה וסיר הבשר - הפתעה חדשה: יחזקאל אינו מתאבל אחר מות אשתו - מאת כתובנו בבבל -

תל-אביב. יחזקאל בן בוזי הכהן נביאם הגדול של גולי בבל שוב הפתיע את כל בני הגולה במעשה משונה: אשתו נסתה במגפת פתאום, וכל הבנים לבקרו ולנחמו מצאוהו לתמהונם לבוש בבגדיו הרגילים, כשפארו לראשו ושפמו אינו עטוי ואף מסרב לאכול ממה שיבירו לו אנשים כדין אבלים.

מאז פרץ מרד צדקיהו נגד בבל החלו הגולים להזיר את רגליהם מכיתו של הנביא, שהוא תלמיד המובהק של ירמיהו ומטיף לשלום עם בבל.

הנבואה האחרונה אשר השמיע אותה במבואר-עם גדול היתה משל הנשר, הארו והנפנפ. במשל הזה רמז יחזקאל רבו מורש לכשלונו של המורד ולקפו המר של צדקיהו.

רוח רובם של הגולים נושאים את לבותיהם בנענועים ירושליים וצפון לכשרות טובות מירושלים. כשהחל המצור האחרון על ידו שלים ראו שכניו הנהגה הוא מדליק

המלך נגד בבל. והנה החל תאמול מעשה התחרות לעבודת שבעות הערב הגיעו ידעיות שבעקות המעשה בירושלים החלו גם בעלי האדמות כערי השדה ולרכים בעובדיהם כאילו היו עבדים ולרכים לא ניתנה הרשות לתורר לעת לילת לבתיהם על מנת להביא את שרמם לבני בתם.

בבית יחם פרצו תגרות דמים ובנו של אחד השרים נרצח בידי העובדים שדברשו לשוב לעבודתם. חוששיהם מהתגברות הבריה מן הארץ.

רבת עמון. ישמעאל בן נגיה בן אלשימ (נצר מבני המלך מנשה) הגיע הנה לפנות ערב ובזני אירת אישית מאת המלך צדקיהו נכנעו מלך רבת עמון.

אף כי לא פורטמה כל הודעה רשמית, נודע, שכאירת מתקף מלך ירושלים את העמונים על אשר לא הגישו כל צננה ליהודה בזמי המצור.

כוכור וכרתה בירושלים בריח תגבית בין יהודה, מאוב, עמון, צור ופולשת, בה התחייב כל צד להתיש ערה צבאית באם יעלה מלך בבל על אתר מבקלי הבריה במקום זה נצטוו - כוכור - שמעוץ שמלכי מאוב ועמון יפתחו את שערי מב צריהם לצבאות בבל ללא קרב. הכנתה זו כנראה איפשרה לו למלך בבל לרכז את מיטב כוחותיו נגד ירושלים.

באירתו שאל צדקיהו אם יש ממש בהתברבות שמתרבים שרי רבת עמון כי נתקם רב עמם. ישמעאל בחצר המצור רגל הגר בתלהבות רבה ובכרבות רגל הגר לחתה של ירושלים להחליק פמצור חילות בבל.

חזקוני ונחמיס, קודוטיס לתועבת מצרים זו מקטרים גם בתקופתו

משעבדים שוב את העבדים המשוחררים!

מאות אנשים בורחים לצפון הארץ או לעבר הירדן עשרים וארבע שעות לאחר סור צבא נבוכד-נאצר מעל ירושלים פשטו שוטרים כבתיים רבים בעיר התחתונה והחלו מחפשים את האנשים אשר לפני חצי שנה שוה-רוו מעבדותם כבתי הש-רים ואחוזתיהם הבתיים מלאו יללות, תגרות פרצו בין השוטרים והמשוה-רים. מוסרים על מאות אנשים הבורחים בסתר מן העיר ועוברים צפונה או לעבר הירדן.

כוכור שותרו לפני חצי שנה קרוב לאלשיים איש מבני יהודה שומברו לעבדים לשרים תמורת החובות שהיו חייבים ולא יכלו לשלמם.

מאז מותו של אישיהו לא קיים הנהיג כשניסה ירמיהו להוכיחו על פני עמון (הואו בן שחור) שפת בלות בבל והכה במטהו על ראש הנביא שהתמוטט ונפל תחתיו. שני השרים האחרים שישבו במשפט היסטו להוציא גור דין מוח בידעם כי עוד יא המלך צדקיהו מפני הנביא, וציו להשליך את יד מוחו לגור שיש אשר בבית יהונתן הסופר, ואם ימות עם - ימות.

ירמיהו הובל לבית יהונתן הסופר אשר הפך להיות בית כלא מאז הובל על עוליו עם מלוח יהויכין. בחצר הבית מצוי בור עמוק ששי פתה פעם באר, אך היא תרבה ממנו. עתה קרקעה מרוטטת מאוד, ועומקו של הבור עשרים אמה. ירמיהו חיל לבור זה, ועליו הוטק משמה, שייך נע נסיון התפרצות מצד נאמניו של הנביא.

המונים נוהרים לחצר המטרה אולם בשעות הערב הגיע פתאום